

~~مولوی محمد بندر رحمۃ اللہ علیہ~~

Ketabton.com

-- مولوی محمد پذیر رحمة الله عليه --

بسم الله الرحمن الرحيم

دمرحوم مولوی محمدپذیر لنډی سوانح :

"شهرت ئى" : مولوی محمدپذیر دمرحوم مولوی محمدياسين زوي او د کندل خان لمسي دى چي اصلا دغزني ولايت داندرو ولسوالي دشلگر دعلى کلا اوسيدونكى دى ، پلاري مولوی محمد ياسين په وروکوالى کي تقربيا سل یونيم سل کاله وړاندی دخپل کلي څخه دوردگو ولايت ته راغلى او همداته يې خپل ديني درسونه تكميل ، او د پخوانى دود سره سم دوردگو ولايت ډچک د ولسوالي د بيك سمند دري دجليل په کلي کي امام شو.

مولوی محمدپذیر هم په همدي کلي کي په ۱۳۱۹ هش کال کي دنيا ته خپلی ستريکي وغرولي او د خپل پلارڅخه ئى لومرنۍ زده کېږي پېل کېږي خوپه وروکوالى کي ئى دېتيم والى څپيره پرمخ و خورله خوددي سره سره ئى هم خپلوزده کړو ته دوام ورکړ، درسونه ئى لانه وه ختم کېږي چي مورئي هم وفات شوه ، بيائى د مروجه علومو په پوره کولوسره دجليل دکلي ترڅنګ د ټېنګ په کلي کي د جومات امام شو خودا چي د حديث د مبارک علم سره ئى زياته مينه درلو ده د صالح سته ۋە دلويي دورى د پاره په کاپيساکى د تگاب سيمى ته لار او هلتە

ئى پە ١٣٥١ ش کال کى پە (الجامعه الاسلاميە المحمدیه الشريفيە) کى چى دمياڭل جان آغا تراھتمام اوسرپرستى لاندى وە (او پە هغە وخت کى ئى دپوهنتون سره مشابهت درلود) لویە دورە تكميل كەرە .

"علمى ژوند ئى : " كله چى مولوى صاحب لویە دورە تكميل او بيرته خپل كلى او امامت تە راواگرخىد دحىثۇدمبارك علم پە خپراوى ئى پىل و كەر زيات شمير شاگردان ئى وروزى چى بېر ئى دجھاد پە ليكۈكى بىنە و خىليل او خپل علمى ورىتىائى و بنو دلە ، داچى دعلم او پە خانگىرى بول دحىثۇدمبارك علم سره ئى زياتە علاقە او مىنە درلودە نوزيات شمير علمى آثار ئى دبى دينە كمونستانو پە راتىگ سره و سو خىليل او دخاور و سره خاورى شول .

"سياسى ژوندئى : " داچى مرحوم مولوى صاحب ديو و يىن ضمير څښتن وە پە هروخت کى به دمسلمانانو پە غم غمن او خفه وە دنظام بى عدالتى او فحاشى خپرولوبە بېرخور او و چى پە همىدى وخت کى د كمونستانو لخوا پە اخبار كى يو کارتون خپور شو، چى (ما بە مرد ۹ زنه جاي نداريم)، يو فلم و بنو دل شو، چى ويل يى ما (تا بە كى بگوييم كە خدا است)، دا او داسى نور تول اعمال ددى لامى شو، چى هغە خوك چى اسلامي فكر لري، دى تە و هخېرىي چى د خپل فكر لپاره كار و كرى، پە دى برخە كى علماء د پلخشتى

جومات مخی ته دېرە لویه مظاھرە وکړه. نودظاھرشاھ فاسد نظام هم په ټولونار واوکی ککروه نودھیواد علمای کراموهم خپله مسؤولیت وباله چې نظام خپلوبی لاریوته متوجه او خپله ورسپارل شوی دندہ تریواندازی ترسره کړی چې په ترڅ کی ئی د پلختنی په جامع جومات کی سره راتول او په سوله ایز لاریون ئی لاس پوری کړ چې مرحوم مولوی محمدپذیر خان هم پخپل وارسره ددغه لاریون په تنظیم او ترتیب کی پوره وندہ واخستله ، چې بیا وروسته دداودخان کو دتا رامنځته شوه چې دظاھرشاھی نظام څخه بدی ، بی دینی ، او په مسلمانانو باندی ئی دظلم کچه دېرە او چته وه دمسلمانانو څخه بندی خانی ډکی او کمونستانو ته ئی په ملکی اونظامی چاروکی زیات قدرت او او چتی چوکی ورکړی دا حکم چې کمونستانو په څوانانو کی زیات کار کړی وه نومسلمانان هم دغی خلاته متوجه شول ، او مولوی صاحب هم پخپل وارسره دخوانانو تربیي ته پام راواړ او چې بی شمیره څوانان ئی دکفار وسره ده را خیزی مقابلى په موخه وروزل چې دوخت په تیریدوسره دمسلمانانو او کمونستانو تر منځ و اتن زیات او بالاخره دغوایی په او ومه د ۱۳۵۷ هش کال باندی کمونستانو دقدرت واګی په لاس کی ونیولی چې مرحوم مولوی صاحب دخپل ایمانی احساس او دینی مسؤولیت په سرته رسولوسره دکمونستانو په ضد ئی جهاد ته مخه کړه

اودکمونستانو دکودتا په همدغه کال ئى پیښورته هجرت وکړ ، لکه څنګه چې مولوی صاحب دیوویښ ضمیر څښتن وه او لادمҳه دافغانستان داسلامی حزب سره ئى اريکی درلودی نو په ورسک نمبر یو سیمه کی چې دکوتو په شمیر مجاهدين هلتہ رسیدلی وه ورسره یوځای شو .

کله چې دوردگو ولايت دچک ولسوالی د ۱۳۵۸ هش کال د زړورو مجاهدينو په لاس فتحه شوه نو مرحوم مولوی صاحب لوړنۍ کس وه چې دافغانستان دمشرتابه په غوبښته په منطقه کی دقضاء چاری وروسپارل شوی چې پدی سره دمجاهدينو لوړنۍ قاضی و تاکل شو خوکله چې په ولیدل شو چې دعلمیت ، خدای ورکړی استعداد ، اوپوره زړورتیا څښتن دی نونورو اسلامی تنظیمونوهم دده په تاکل کیدوسره څه اعتراض ونکړ اوپدی سره یومنتخب جهادی قاضی و تاکل شو .

بیاکله چې داسلامی تنظیمونو خپل منځی جګړی پیل شوی دوباره پیښورته راغی اوډ ژوند په پای کی دوینی په سرطان اخته شو چې تقریبا دڅلورو میاشتو مریضی څخه وروسته دېنځنې په شپه ۱۷ / ۲ / ۱۳۷۳ هش کال چې د (می) میاشتی داومی نیټی ۱۹۹۲ ميلادي کال سره سمون خوری دهجرت په دیار کی ئی دتل لپاره ددى فانی دنیا سره خدای په امانی وکړه .

روح ئى د بناد ياد ئى دتل وي .

په اره ئى دخپلو دوستانو خرگندونى : ”

دجهاد د وتلى مشر او د مرحوم مولوى محمدىزير رحمه الله
تعالى د سنگر د نېرىدى ملگرى خرگندونى په لاندى ډول سره
پېلېرى :

بناغلى قاضى سيد احمدشاه آغا صاحب وائى : د ۱۳۵۸ هـ
ش کال ددلوي مياشت وه چى كمونستانو دجهنمى زندان څخه
آزاد شوو او هر څوك دخپل کور او وطن په لوري لارل ،
زه هم په پېرە بېرە له کابله دخپل کور په لوري ولاړم له
نيکه مرغه چى دوردگو ولايت د چک ولسوالي لا مخکى د
مجاهدينو لخوا دكمونستانو له سېرى خورو څخه پاکه او آزاده
شوی وه د مجاهدينو مرکز ونه په کى فعال وو .

څو ورځي وروسته دحزب اسلامي مرکز ته ولاړم ، ځنى
مجاهدين مى د متعلمی او تحصیلى دورى څخه پېژندل ، او
ځنى کليوال او دولس خلک وو ، هريو دعقيدي مدافع ، دعزم
او ارادى څلى او دسنگر اتل معلومیده .

دعقيدي د دفاع او دسنگر د ساتلو خبرى او مجلسونه وو ،
هر مجاهد روسانو او دهغه گوډا گيانو ته په لاس په اورکى
څوت ، دشهادت کيسى وي ، او د دونيا له ژوند څخه بي پروا
ئى وه .

دھر چا خبری می اوریدلی او زه هم دیر خوشحاله و م ، او د
دعوت په ٿمره باندی نورهم ڏاڍه کیدم ، تر ٿنگ می یو دروند
، نورانی ، با وقاره سپری ناست و و ، چی مجاهدینو ئی دیر
عزت او احترام کاوه ، دده هر ٽ خبره به مجاهدینو دیره په
دقت اوریدله ، په خبروکی ئی علمی وزن و و ، چی هر ٽ
پوبنتنه به ٿینی و شوه په دیر بنه لهجه او علمی دلائلو به ئی
حواب ورکاوه ، دتیرو زیاتو خبروئی ڏه ڏه کوله دروند
او عزتمن سپری و و.

داسپری مولوی صاحب محمد پذیر مشهور په "قاضی پذیرکو"
و و ، دخای ببنلی می چی ٿه لپیل و روسته چی بلد شوو
ربنتیا چی دهمداسی صفاتو ٿبنتن و و.

دچک ولسوالی داولو محركینو څخه و و چی خلک ئی
دکمونستانو په ضد پاځون ته هڅولی و و ، دجهاد فتوی ئی
ورکړی و و ، خپله مدرس ، عالم او د فقهی متخصص و و ،
همدا دده علمی نبوغ و و چی دجهاد له اولی ورځی څخه د
چک او دایمیردادو د ولسواليو د قضاء مسؤولیت په غاره
اخستی و و ، حتی کله ناکله به دوردگو ولايت دنورو ولسواليو
څخه هم قضایاوی ورته راول کیدلی ، او په بنه توګه به ئی
حل او فصل کولی ، خلک ئی په تقوی او پرهیزگاری دیر
ڏاڍه و و ، همدا لامل و و چی په قضائی پريکرو کی موفق او
دولس خلکوته ئی پريکرو دپوره منلو ور وی .

دچک او دایمیردادو د جبهاتو په سطحه د متنفذینو او قوماندانانو په عضويت يوه لویه شوری رامنځته شوه چې مرحوم قاضی محمدپذير ئى يو له مؤسسينو څخه وو، د پېرى شدیدى رايى خاوند وو، د وړو نزاکتونو څخه به ئى د ډډی کولو مشوره راکوله .

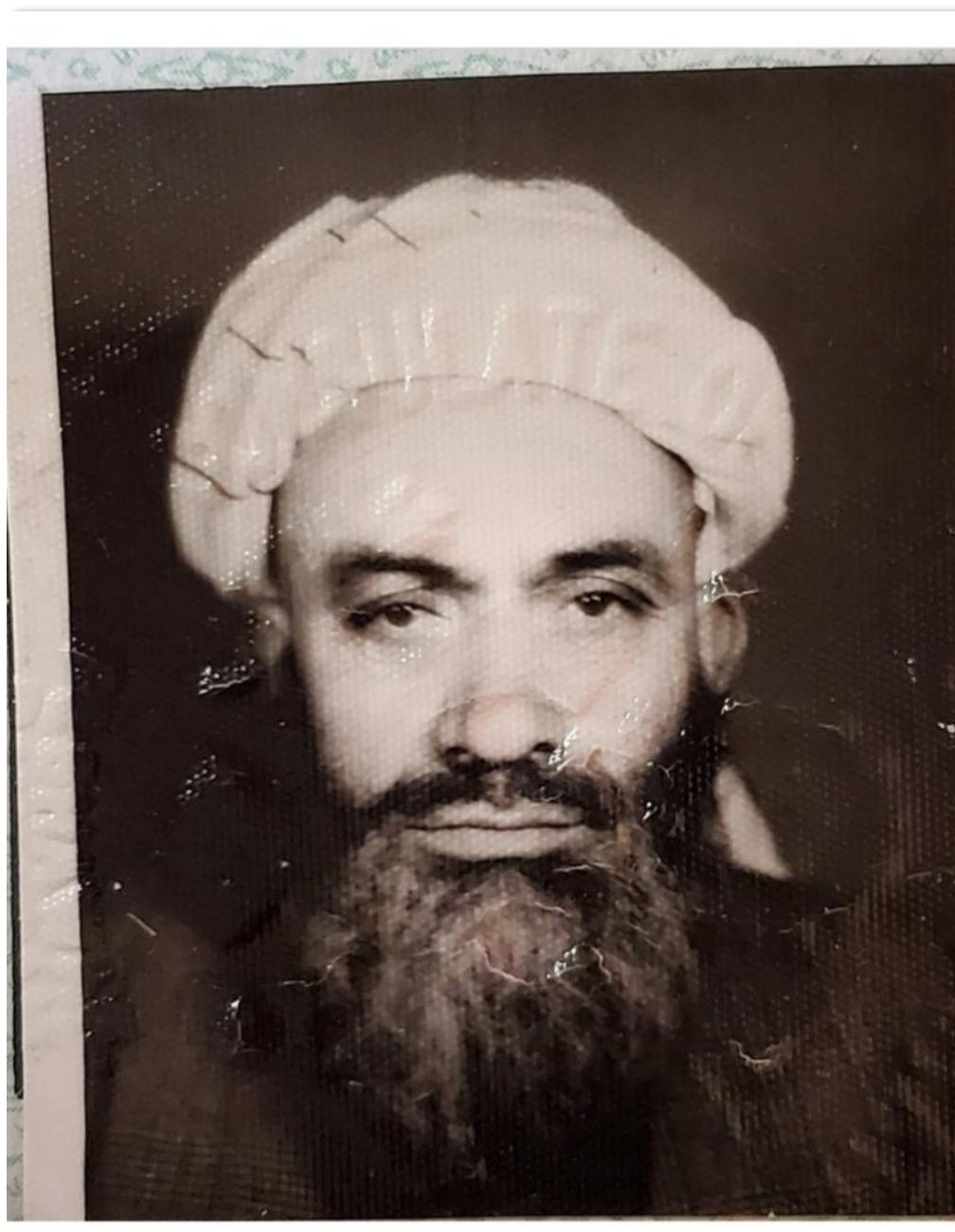
د حوصلی او برد باری خاوند وو، او په حوصله به ئى توصیه کوله ، د چارو په هکله به ئى تصمیم د پوهی او بیا به ئى تصمیم او پلان په هکله تردید نه کاوه ، د جهاد دامانتونوبه تکره امانت داروو، د چلوی او فریب څخه ئى نفرت درلود ، د قضائی مسائلو په هکله ئى دار او تشویش نه درلود ، پخپلو کړو وړو ډیر ډاډه وو.

اوکله چې د افغانستان د اسلامی حزب د وردګو ولايت مالی مسؤول شو ډیر امين وو، که څه هم د جهاد په دوران کی دولايت د مالی مسؤول سره نقدی امکانات محدود وو ، خو قاضی صاحب به بیا هم مجاهدینو سره کومک او مرسته کوله او مجاهدینوبه د پلار په څیر دده احترام درلود ، او مجاهدینوبه خپل مشکلات په ډیره آزاده توګه ورسره شريکول ، مشوره او د حل لاره او چاره به ئى وربنودله .

لنده داچى که د قاضی صاحب محمد پذير دده دهلو څلوا په هکله کتاب ولیکل شي لا به هم لبزوی ، قاضی صاحب د خپل عمر په وروستیو ورڅوکی چې د عمر خزانه ئى په تمامیدو

و ه دوطن داڙادي په هکله ارمانجن او د هيلو — ئي ونه
سپرل شوه ، دعمر په (٥٤) گلنی او په کال ١٣٧٣ هـ ش له
دي فاني دونيا څخه ئي دهجرت په ديار کي سترگي پتي کري
الله جل جلاله د فردوس جنت ورکري .

لیکوال : محمد بشیر مدنی دمولوی محمد پذیر زوی دمینی
منوری داسلامی پوهنتون دحیثودپوهنئی څخه لیسانس
اوډپینور پوهنتون څخه ماستری لری او فعلا په کابل کی
دوزارت معارف داسلامی زده کروپه معینیت کی دعلمی

او مسلکی غری په حیث وظیفه اجرا کوي .

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library